

Quick scan bron- en nascheiden PMD gemeente Assen

Datum : 27 juni 2024 v2.1

Doel van dit memo

IPR Normag is gevraagd om – op hoofdlijnen – de scenario's bron- en nascheiden van PMD voor de gemeente Assen in beeld te brengen. Gevraagd is om voor beide scenario's een indicatie te geven van de te verwachten kosten, de bijdrage aan de VANG-ambities (de mate waarin PMD wordt herwonnen) en de door de inwoners ervaren service. Kortom de drie invalshoeken van de afvaldriehoek.

Zoals gezegd is dit een quick scan op hoofdlijnen. Dit betekent dat er een aantal vereenvoudigingen in de uitwerking en analyses is toegepast. Deze vereenvoudigingen worden toegelicht en er wordt ook aangegeven wat de impact hiervan is op de uitkomsten van deze analyse van scenario's.

Deze notitie heeft drie delen. Deel één is een scenario-vergelijking waarbij de huidige situatie in de gemeente Assen (bronscheiden PMD) wordt vergeleken met het scenario nascheiden van PMD. Deel twee van de notitie betreft een gevoeligheidsanalyse waarbij het effect van enkele cruciale variabelen in deze scenario's wordt beoordeeld. In deel drie worden enkele relevante (en actuele) issues behandeld die relevant zijn om rekening mee te houden bij verkenningen van scenario's bron- of nascheiden van PMD.

Deel 1. Scenariovergelijking bron- versus nascheiden PMD

In het eerste deel wordt de huidige situatie met betrekking tot bronscheiding van PMD in de gemeente Assen modelmatig uitgewerkt. De kosten, milieueffecten en servicebeleving worden vergeleken met het scenario nascheiden. Daarbij wordt gestopt met gescheiden inzamelen van PMD. PMD wordt tezamen met het huishoudelijk restafval ingezameld. Aan huis met minicontainers of met de (ondergrondse) verzamelcontainers.

We kijken daarvoor naar de periode 2020 t/m 2023. De gerealiseerde afvalbeheerprestaties zijn daarbij het uitgangspunt. Dit betreft de hoeveelheid gescheiden ingezameld PMD, de hoeveelheid PMD die is afgekeurd en waarvoor geen inzamelvergoeding van Verpact is ontvangen. Dit afgekeurd materiaal moet vervolgens worden verbrand waarvoor een hoger tarief dan het reguliere contracttarief van gemeente Assen geldt.

De scenario's zijn op hoofdlijnen uitgewerkt. Relevante uitgangspunten in de benaderingswijze zijn:

- We kijken alleen naar de inzameling en verwerking van huishoudelijk restafval en PMD. De (financiële en logistieke) consequenties van bron of nascheiden van PMD hebben voornamelijk betrekking op deze twee stromen.
De kosten en milieueffecten van de andere inzamelvoorzieningen en afval- en

grondstofstromen laten we buiten beschouwing en worden gelijk verondersteld.

- In de vergelijking van de scenario's kijken we naar de verwerkingskosten, de kosten van afkeur, afvalstoffenbelasting (WBM) en de inzamelvergoedingen voor PMD die gemeente Assen ontvangt van Verpact.
- In lijn met het vorige uitgangspunt blijven de inzamelkosten voor PMD en restafval buiten beschouwing. Bij bron- en bij nascheiden blijft de in te zamelen hoeveelheid (gewicht en volume) namelijk gelijk. Hetzelfde volume (restafval + PMD) moet zowel bij gescheiden inzameling van PMD als bij nascheiding van PMD getransporteerd worden. Bij bronscheiden van PMD wordt het PMD 1x per 2 weken en bij hoogbouw wekelijks ingezameld, en het restafval wordt 1x per 4 weken aan huis ingezameld. Bij nascheiden worden restafval met PMD in één bak ingezameld. Dit betekent dat de inzamelfrequentie (en het aanbodpercentage) verhoogd wordt. Per saldo is de logistieke inzet grosso modo gelijk.
- Ook worden de kosten voor inzamelmiddelen (minicontainers/ verzamelcontainers) buiten deze quick scan gehouden. Hierbij zou een vergelijking met zomer en winterbanden kunnen worden gemaakt. Er worden weliswaar twee sets van banden aangeschaft, maar de banden slijten minder snel (en gaan daardoor in tijd langer mee) zodat winter-/zomerbanden versus normale banden per saldo vergelijkbare kosten met zich brengt.
- De actuele be- en verwerkingskosten (prijspeil 2024) zijn in elk scenario gelijk, en zijn in elk jaar van de planhorizon (2020 t/m 2023) toegepast¹. Het schema vat deze tarieven samen. Voor de verwerkingskosten bij nascheiding hanteren we een (laag) marktgemiddelde.
- We gaan uit van de gerealiseerde afvalhoeveelheden in de jaren 2020 tot en met 2023. De volgende tabel toont de hoeveelheden kg per inwoner per jaar².

Tarieven (2024)	per ton
Verwerkingskosten restafval (Assen)	€ 44,92
Verwerkingskosten restafval nascheiden	€ 60,00
Afvalstoffenbelasting (WBM)	€ 39,23
Inzamelvergoeding PMD	€ 261,07
Nascheidingsvergoeding PMD	€ 14,74
Kosten verwerking afkeur PMD (excl. WBM, incl. transport)	€ 195,77

kg/per inwoner	2020	2021	2022	2023
Huishoudelijk (fijn) restafval	163,7	163,7	162,1	152,1
Huishoudelijk restafval BRUTO	162,6	160,9	161,0	152,1
PMD bron ingezameld	34,4	34,1	30,9	27,9
PMD na-Attero	1,1	2,8	1,1	0,0
PMD totaal gescheiden	35,5	36,9	32,1	27,9

¹ Gemeente Assen heeft een verwerkingscontract (restafval, zonder nascheiding) tot 31 december 2027.

² Opmerking a. Restafval is exclusief grof huishoudelijk restafval.

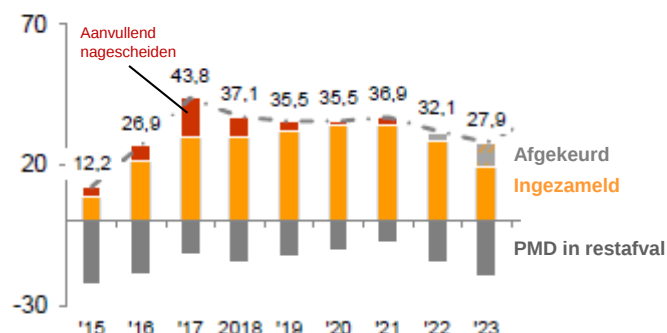
Opmerking b. In de jaren 2020 tot en met 2022 werd door de verwerker Attero nog een deel van het PMD dat zich in het restafval bevond (meestal rond 9 – 10 kg/inw) nagescheiden. De hoeveelheid "PMD na-Attero" vindt u in de tabel. Attero heeft aan de gemeente laten weten dat deze aanvullende nascheiding vanaf 2023 niet meer kan worden gecontinueerd.

Scenario Bronscheiding (huidige situatie)

In de huidige situatie wordt PMD aan de bron gescheiden ingezameld. De grafiek toont de hoeveelheden in de afgelopen jaren. In 2023 is totaal 27,9 kg/inw. ingezameld. Daarvan is circa 30% (8,4 kg/inw.) afgekeurd. In het restafval zit nog ruim 19 kg/inw PMD dat (nog) niet gescheiden is.

De onderstaande tabel toont de kosten in dit scenario voor het verwerken van het restafval en PMD. De verwerkingskosten van het restafval is inclusief

de afvalstoffenbelasting (WBM). Dit geldt ook voor de verwerkingskosten van afgekeurd PMD, hoewel het tarief voor verbranden van afgekeurd PMD hoger is. De vergoeding die de gemeente ontvangt van Verpact geldt alleen voor PMD dat is goedgekeurd.

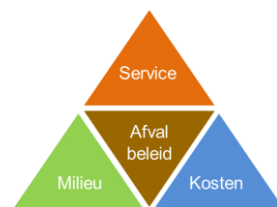

Bronscheiding (€ kosten)	2020	2021	2022	2023
Verwerking restafval (incl. WBM)	€ 938.359	€ 931.818	€ 934.555	€ 888.380
Verwerking afkeur PMD (incl. WBM)	€ 0	€ 2.750	€ 35.483	€ 137.522
Vergoeding PMD (goedgekeurd)	€ -636.628	€ -660.638	€ -538.185	€ -352.810
Verwerkingskosten rest + pmd totaal	€ 301.730	€ 273.930	€ 431.852	€ 673.092
Verwerkingskosten per huishouden	€ 9,4	€ 8,5	€ 13,4	€ 20,8

Kosten: Per saldo leidt dit tot totale verwerkingskosten in 2023 circa € 673.000,- (€ 20,8 per huishouden).

Milieu: Bij bronscheiden wordt (in de huidige situatie) 19,5 kg/inw. goedgekeurd PMD herwonnen. Anders geformuleerd: met bronscheiden is sprake van een reductie van 19,5 kg restafval per inwoner per jaar.

Service: Dit betreft een berekening van het door de inwoners ervaren service voor het gescheiden kunnen aanbieden van PMD. PMD wordt aan huis ingezameld met minicontainers die elke twee weken aan huis worden opgehaald. Bij hoogbouw wekelijks. Verder zijn er ondergrondse verzamelcontainers waarvan men gebruik kan maken. Volgens de Benchmark Huishoudelijk Afval is voor PMD in Assen sprake van een hoger dan gemiddeld serviceniveau³.

Nota bene

Wat opvalt is de toename van de afkeur. In 2020 tot en met 2022 is deze laag (0,5 tot 7%). Maar in 2023 is gemiddeld 30% van het ingezameld materiaal afgekeurd. De vraag is hoe dit komt, aangezien de wijze van inzamelen en het afvalbeleid in Assen in deze periode nauwelijks is gewijzigd. Verondersteld wordt dat in het acceptatieproces (waarbij de

³ Gebaseerd op het aantal inzamelrondes. In Assen 31 per jaar ten opzichte van het benchmarkgemiddelde van 22. Benchmark Huishoudelijk Afval.

kwaliteit van binnenkomend PMD visueel wordt beoordeeld) flink strenger is geworden en ook een bepaalde mate van subjectiviteit aan de orde is. De toename van vervuiling van het PMD komt in meer gemeenten voor. In Assen worde allerlei maatregelen getroffen en voorbereid om vervuiling van het PMD zo veel mogelijk te verminderen.

Scenario Nascheiding PMD

In dit scenario wordt het aan de bron scheiden van PMD gestopt, en wordt (het volumieuze) PMD tezamen met het restafval ingezameld waarna het PMD uit het restafval wordt nagescheiden. Dit heeft tot gevolg de inzameling aan huis minstens weer om de week moet plaatsvinden, en dat de verzamelcontainers voor huishoudelijk restafval vaker geleegd moeten worden. Ook zal het aanbodpercentage van de minicontainers stijgen. Echter zoals gezegd, laten we de kosten voor inzamelen buiten beschouwing.

De tabel toont de kosten voor het restafval en PMD in dit scenario. De totale verwerkingskosten variëren en zijn in 2023 circa € 951.000,-. Dit is € 29,4 per huishouden.

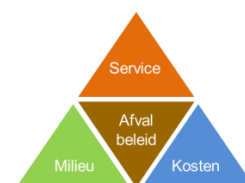
Nascheiden (€ kosten)	2020	2021	2022	2023
Restafval (incl. PMD) tonnage	13.590	13.616	13.318	12.494
Aandeel PMD tonnage	3.179	3.072	2.895	3.304
Verwerking restafval (incl. WBM)	€ 1.348.492	€ 1.351.066	€ 1.321.572	€ 1.239.750
Restitutie WBM (80% nascheiding)	€ -99.782	€ -96.419	€ -90.867	€ -103.694
Verwerking afkeur PMD	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0
Vergoeding PMD (nascheiden)	€ -200.310	€ -200.692	€ -196.311	€ -184.157
Verwerkingskosten rest + PMD totaal	€ 1.048.400	€ 1.053.955	€ 1.034.393	€ 951.898
Verwerkingskosten per huishouden	€ 32,8	€ 32,8	€ 32,2	€ 29,4

Voor de verwerkingskosten (het ton tarief) voor het huishoudelijk restafval is een gemiddeld markttarief voor restafvalverwerking inclusief nascheiden gehanteerd. Dit tarief is dus inclusief het nascheiden van het PMD. Gemeente Assen zal daarvoor een openbare aanbesteding voor de verwerking van het restafval (inclusief nascheiden) uitschrijven. Het huidige restafvalverwerkingscontract (zonder nascheiden) loopt nog tot 31 december 2027.

Verder gaan we ervan uit dat over het nagescheiden PMD geen afvalstoffenbelasting betaald wordt. Deze restitutie wordt gerekend over 80% van al het PMD dat zich in het restafval bevindt. Dit is een schatting aan de bovenkant van de bandbreedte, gelet op de verschillende rendementen van nascheidingsinstallaties.

Ook bij nascheiden ontvangt de gemeente een vergoeding van Verpact van € 14,74 per ton. Deze is een stuk lager dan de vergoeding bij bronscheiden (€ 261,07 per ton) maar wordt verstrekt over de totale hoeveelheid ingezameld restafval (met daarin PMD).

Kosten: Per saldo leidt dit tot totale verwerkingskosten in 2023 van circa € 951.000,-. Dit is € 29,4 per huishouden. Belangrijk om te weten is dat de verwerkingskosten (inclusief de te ontvangen vergoedingen) berekend worden op de totale hoeveelheid ingezameld restafval (inclusief PMD). De daadwerkelijk

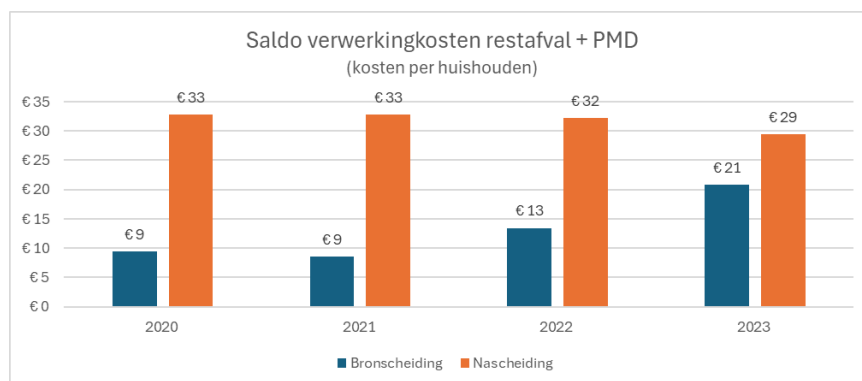
nagescheiden hoeveelheid PMD is daarom niet van invloed.

Milieu: Bij nascheiden is de hoeveelheid PMD die herwonnen wordt sterk afhankelijk van de installatie. Dit is onder meer afhankelijk van de toegepaste technieken en ervaring. Ook is de samenstelling van het huishoudelijk restafval van belang. Indien er bijvoorbeeld veel (nat) organisch materiaal zoals GFT en etensresten aanwezig is (wat in Assen het geval is) dan kan er minder PMD worden nagescheiden. De hoeveelheden PMD bij nascheiding variëren tussen 10 en 25 kg/inw. per jaar. Zoals gezegd zal gemeente Assen voor de verwerking en nascheiding van het huishoudelijk restafval een aanbesteding moeten uitschrijven.

Service: Bij nascheiden wordt vaak het argument gebruikt dat dit tot een groter gemak voor de inwoners leidt. Inwoners hoeven dan PMD niet meer gescheiden te houden, op te letten wat er wel of niet bij mag, en kunnen PMD dan gewoon bij het restafval deponeeren. Echter uit de afvalenquête die onder inwoners van Assen is uitgevoerd blijkt een grote bereidheid om afval te scheiden.

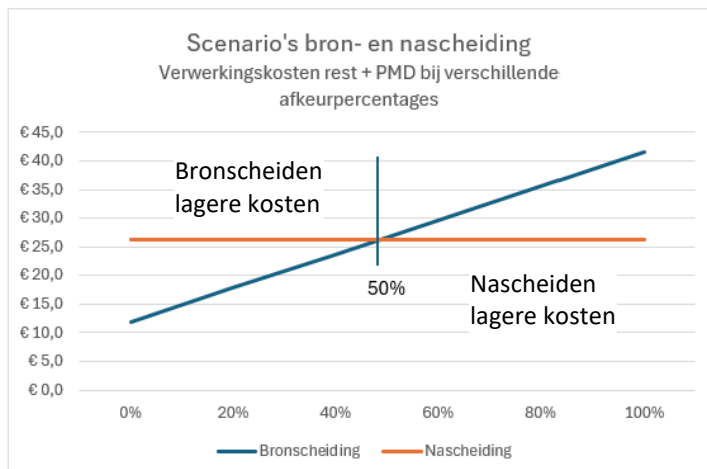
Samenvattend

In de huidige situatie wordt circa 20 kg PMD per inwoner gescheiden ingezameld. Hierbij is afgekeurd materiaal al in mindering gebracht. Bij nascheiding is dit – afhankelijk van de installatie – 10 tot 25 kg per inwoner. De volgende grafiek toont de financiële uitkomsten van beide scenario's. We zien dat de kosten bij bronscheiden ondanks de afkeur van 30% in 2023, lager zijn dan de kosten bij nascheiden. Het verschil wordt naarmate de afkeur toeneemt wel kleiner. De mate van vervuiling die leidt tot afkeur is dan ook een belangrijke variabele in de vergelijking van de scenario's. Deel 2 gaat hier nader op in.

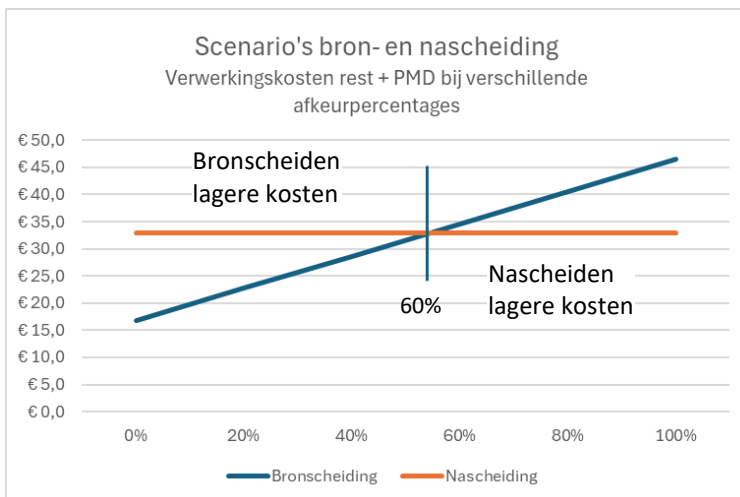

Deel 2. Gevoeligheidsanalyse

Om de gevoeligheid van de financiële uitkomsten van de scenario's te verkennen, is een simulatiemodel opgesteld. Dit model gaat uit van de afvalhoeveelheden en prestaties (restafval en PMD) in 2023. Daarbij worden verschillende afkeurpercentages doorgerekend. De volgende grafiek toont de resultaten. De kosten bij nascheiding zijn niet afhankelijk van de mate van afkeur en blijven dus gelijk. Afkeur speelt bij nascheiding geen rol. We zien dat het bronscheidingsscenario tot ongeveer een maximale afkeur van 50% lagere kosten met zich brengt. Bij een hogere afkeur wordt het scenario nascheiden financieel voordeliger.

Aan de hand van dit simulatiemodel kunnen nog andere variabelen worden getoetst. Zo is bijvoorbeeld het restafvalverwerkingstarief een belangrijke factor. In de huidige situatie heeft gemeente Assen (mede door een succesvolle gezamenlijk aanbesteding met de andere Drentse gemeenten in Markerein) een relatief laag tarief van circa € 45,- per ton (exclusief WBM). Het huidige contract loopt af per 31 december 2027, dus zal in de komende periode opnieuw moeten worden aanbesteed. De volgende grafiek toont de financiële uitkomsten van beide scenario's indien dit tarief dan bijvoorbeeld € 60,- per ton is. Dan zou dit kantelpunt bij 60% afkeur liggen.

Deel 3. Overige relevante invalshoeken

1. Technische ontwikkelingen: bewerking en nascheiding van huishoudelijk restafval

Veel van de waardevolle grondstoffen zijn alleen (het meest efficiënt en duurzaam) herbruikbaar als ze gescheiden zijn ingezameld. Anders raken de grondstoffen te veel vervuild door andere materialen en worden ze ofwel onbruikbaar voor recycling ofwel kost het te veel tijd en geld om de grondstoffen te ontdoen van de vervuiling. Voorbeelden van deze stromen zijn groente-, fruit- en tuinafval (GFT), oud papier, glas en textiel. Papier en textiel worden bijvoorbeeld onbruikbaar als ze nat en vies worden (door bijvoorbeeld de aanwezigheid van GFT in de afvalbak). Het apart inzamelen van GFT levert onder andere compost op, een goede voedingsbron voor tuinen en akkerbouw. Wanneer GFT in het restafval zit kan het deels nog wel gebruikt worden voor vergisting voor biogas, maar kan er geen compost of andere bioproducten meer van worden gemaakt. In de huidige situatie wordt het residu na vergisting daarom alsnog verbrand in de restafvalverbrandingsinstallatie. Ondanks diverse onderzoeken is het technisch nog niet mogelijk om kwalitatief compost te produceren door nascheiding van de organische fracties uit huishoudelijk restafval.

PMD blijft wel herbruikbaar wanneer dit uit het restafval gesorteerd wordt door een (na)scheidingsinstallatie. Bovendien zijn de technieken voor het nascheiden steeds beter waarmee ook steeds meer verpakkingen uit het afval kunnen worden gesorteerd. Daarom hoeft deze stroom niet in alle gemeenten gescheiden ingezameld te worden. In de praktijk is het verschil tussen nagescheiden PMD en aan de bron gescheiden PMD te zien en te ruiken.

Elke gemeente mag zelf kiezen of deze stroom aan de bron ingezameld wordt, of achteraf nagescheiden. De keuze voor gemeenten voor bron- of nascheiden gaat vooralsnog alleen over de plastic verpakkingen en drankenkartons. Het is een misvatting dat met de huidige (en toekomstige) innovatieve technieken van nascheiden al het huishoudelijk afval in één bak of zak ingezameld zou kunnen worden. Het is en blijft van belang om bepaalde grondstoffen zoals GFT, oud papier, glas en textiel aan huis of met wijkcontainers, en de grondstofstromen op een milieustraat zo veel als mogelijk aan de bron te scheiden. De kwaliteit en herbruikbaarheid van deze grondstoffen kan alleen worden geborgd door ze aan de bron te scheiden.

Ook zijn er restafvalverwerkers die restanten van papier en plastic uit het restafval scheiden. Deze stroom is echter niet geschikt voor recycling en wordt ingezet als secundaire brandstof ter vervanging van fossiele brandstoffen. Dit is een nuttige toepassing, maar geldt niet als recycling.

Bij het laten verwerken van het huishoudelijk restafval is het voor gemeenten dus nuttig om ook deze aanvullende technisch nabewerkingsstappen mee te wegen bij aanbestedingen en het sluiten van (restafval)verwerkingscontracten, ongeacht of de gemeente heeft gekozen voor bron- of nascheiding van PMD.

2. Keuze voor bron- of nascheiden PMD kent soms ook subjectieve aspecten

Nascheiden van recyclebare grondstoffen uit huishoudelijk afval heeft hoofdzakelijk betrekking op plastic- en blik verpakkingen en drankkarton⁴. Alleen dit afval kan daadwerkelijk door nascheiding worden herwonnen en gerecycled. Vanwege de kwaliteit en recyclebaarheid is het cruciaal dat de andere grondstoffen zoals GFT, oud papier en karton, glas en textiel gescheiden worden (en blijven) ingezameld. GFT (de natte organische fractie in huishoudelijk restafval) kan nog wel worden vergist tot biogas, maar het resterende materiaal is niet geschikt als compost en wordt alsnog verbrand.

Uit de scenariovergelijking blijkt bij een redelijk goede inzamelrespons (in Assen bijna 28 kg/inw PMD) met name een grote mate van afkeur van PMD in financiële zin tot een kantelpunt kan leiden waarbij nascheiden van PMD financieel voordeliger wordt. Daarom zien we dat vooral nascheiding van PMD in grote steden waar de inzamelrespons beperkt is, omdat het gescheiden inzamelen van PMD technisch of praktisch niet goed mogelijk is.

Aan de inzet van de Assenaar om PMD te scheiden ligt het niet maar de vervuiling en het verminderen daarvan is en blijft een belangrijk aandachtspunt. Door gerichte inzet van communicatie en voorlichting en bijvoorbeeld de inzet van voorlopers die doelgericht de kwaliteit van PMD monitoren en inwoners informeren kan de vervuiling van het PMD verder worden verminderd.

De keuze voor scheiden aan de bron of nascheiden (van PMD) is ook een politiek-bestuurlijke keuze. Gemeenten zijn daarin autonoom en kunnen een politieke afweging maken. Nascheiden kiest men dan vooral voor het gemak van de inwoners. Zij hoeven dan PMD niet meer gescheiden te houden, op te letten wat er wel of niet bij mag, en kunnen PMD dan gewoon bij het restafval deponeren.

3. Nascheiden van PMD heeft ook gevolgen voor het afvalbeleid in bredere zin

Als een keuze voor nascheiding wordt gemaakt (met de focus op PMD), moet men er wel rekening mee houden dat het een extra uitdaging wordt om de afvalbeheerprestaties als geheel op een hoger peil te brengen en/of te houden. Zoals gezegd wordt in Assen al veel PMD gescheiden ingezameld. De afvalbeheerprestaties zullen niet wezenlijk verbeteren door te stoppen met gescheiden inzameling van PMD en het restafval na te scheiden.

Bovendien heeft het stoppen met gescheiden inzamelen van PMD ook negatieve gevolgen voor de inzet van de huidige en toekomstige beleids- c.q. sturingsinstrumenten voor de reductie van restafval en de gescheiden inzameling van recyclebare grondstoffen.

- Een restrictief beleid bij het aan huis inzamelen van restafval – zoals het verlagen van de inzamelfrequentie – is bij nascheiden van PMD niet goed uitvoerbaar. Doordat het volumineuze PMD samen met restafval wordt ingezameld is de

⁴ Naast inert materiaal zoals zand en keramische materialen en metaal dat in afvalverbrandingsinstallaties kan worden herwonnen, en eigenlijk ook altijd wordt gedaan.

minicontainer snel gevuld, en zal minstens om de week ingezameld moeten worden.

- Ook het toepassen van een prijsprikkel (diftar) op het aanbieden van restafval is niet (goed) mogelijk. Inwoners betalen dan voor elke keer dat restafval wordt aangeboden, terwijl er in dit restafval ook de volumineuze grondstof PMD aanwezig is. Bij een prijsprikkel zouden inwoners juist extra gestimuleerd moeten worden om zo veel mogelijk grondstoffen te scheiden.
- En verder: ook bij nascheiding blijft de basisboodschap: voorkomen van verspilling, bevorderen van duurzaamheid en circulariteit, reductie restafval en meer recycling grondstoffen. Echter doordat de grondstof PMD niet meer wordt onderscheiden maar samen met het huishoudelijk restafval wordt ingezameld, wordt het uitdragen van deze boodschap communicatief lastiger en kunnen inwoners onverschilliger worden jegens afvalscheiding in het algemeen.

4. Landelijke discussie VNG/NVRD en Verpact

Landelijk is er discussie over de gehanteerde norm van 15% maximale vervuiling van het PMD. Veel gemeenten die PMD met succes aan de bron inzamelen zonder grote (deel)afkeur zijn in de recente jaren geconfronteerd met aanzienlijke grote afkeur en hoge afkeurskosten. Zonder dat er een wijziging in het beleid of de inzamelvoorzieningen heeft plaatsgehad. Ook de afkeur van PMD in de gemeente Assen is de afgelopen jaren gestegen.

Met gerichte maatregelen proberen deze gemeenten de kwaliteit van het ingezamelde PMD te verbeteren. Bijvoorbeeld door betere voorlichting aan inwoners, het monitoren van de kwaliteit en in 'probleem routes' kwaliteitscontroles uit te voeren en inwoners te betrekken bij verbeteren van de kwaliteit (c.q. geen materialen bij het PMD deponeren die daar niet in horen zoals (veel) etensresten, papier, textiel, et cetera).

Deze maatregelen leiden in het algemeen tot verbetering van de kwaliteit (c.q. minder stoorstoffen in het PMD) en daarmee weer een hogere inzamelvergoeding en lagere kosten voor het verwerken van afgekeurd materiaal. Met een aantal gemeenten heeft Verpact ook afspraken gemaakt over een 'tussencategorie' waar bij een vervuilingsgraad tussen 15 en 35% geen afkeur plaatsvindt, de gemeenten een lagere inzamelvergoeding ontvangt, en het ingezamelde PMD wel wordt gerecycled.

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en de NVRD hebben in de afgelopen recente jaren intensief overlegd over de grote afkeur en hoge afkeurskosten met de producentenorganisaties (Verpact). De door de producenten gestelde (in de raamovereenkomst opgenomen) eisen aan de kwaliteit (maximaal 15% vervuiling) worden door VNG en NVRD niet realistisch geacht. Op basis van landelijke metingen lijkt een vervuiling richting 28% een reële waarde. De insteek is dus ook om deze afspraken op basis van de ervaringen in de praktijk te wijzigen.

Daarom heeft de VNG recent (mei 2024) besloten - mede in lijn met de motie Losser - om

de Ketenovereenkomst Verpakkingen 2020-2029 niet te verlengen voor de tweede termijn per 2025. De VNG wil zich samen met de NVRD inzetten om tot nieuwe afspraken met Verpact te komen. Vooral gericht op maximaal hergebruik/recycling van kunststof verpakkingsafval, duidelijker afspraken over afkeur c.q. vervuiling en transparantie rondom de totstandkoming van de kostenvergoedingen.

De uitkomsten van de onderhandelingen die nu van start gaan (zomer 2024) zijn nog niet bekend. Maar verwacht wordt dat oplossingen worden gezocht voor de hoge kosten die in de huidige situatie met afkeur van PMD zijn gemoeid, en waardoor gemeenten vanwege de grote financiële druk stoppen met gescheiden inzameling van PMD.

Deze oplossingen zullen effect hebben op deze scenarioscan. Het ligt daarom voor de hand een nieuwe scan te maken zodra deze onderhandelingen zijn afgerond en dit te betrekken bij een eventuele afwegingen rond bron en nascheiden van PMD.